

Το έθιμο που έγινε Πονοκέφαλος

Πονοκέφαλος έχει

καταντήσει για την κυπριακή κοινωνία το έθιμο της Λαμπρατζιάς.

Ένα έθιμο που αναβιώνει μέσα από τους αιώνες στη χριστιανοσύνη. Έθιμο όμως στο όνομα του οποίου έχουν συμβεί τόσα και τόσα κακά έξω από εκκλησίες, προαύλια σχολείων αλλά και γειτονιές. Στα παλιά χρόνια αυτό το έθιμο σήμαινε απλά λίγα ξύλα στο προαύλιο της εκκλησίας και ένα κατασκεύασμα κούκλας που παρίστανε τον Ιούδα. Μέσα από το πέρασμα των χρόνων, όμως, και φτάνοντας στο 2014 το έθιμο της Λαμπρατζιάς διαφοροποιήθηκε. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι περισσότερο προσαρμόστηκε σε λανθασμένα πρότυπα της σύγχρονης εποχής με αποτέλεσμα το έθιμο της Λαμπρατζιάς να αλλάξει DNA. Πλέον Λαμπραζιά σημαίνει κροτίδες, χαβαλές και αντιπαλότητα ομάδων νεαρών ανά περιοχή. Σημαίνει επίσης συναναστροφή σε ένα κύκλο παιδιών στον οποίο θα βρεθούν και οι ανήλικοι καπνιστές, οι αυθάδεις και ιδίως αυτοί που με την απερισκεψία και το «άππομα» τους όπως λέμε στην κυπριακή, θα θέσουν την ζωή των άλλων παιδιών σε κίνδυνο. Η αστυνομία έχει εδώ και μέρες κηρύξει εκστρατεία για να αποφευχθούν τα χειρότερα. Έχει κατασχέσει πάνω από τρεις χιλιάδες κροτίδες, ενώ κάθε βράδυ πραγματοποιεί περιπολίες σε γειτονιές όπου συναντώνται ομάδες νέων που προσέχουν τις λαμπρατζιές.

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ.

Οι κίνδυνοι είναι πολλοί και ορατοί. Πρώτα και κύρια είναι οι σωματικοί άμεσοι κίνδυνοι. Σε μια παρέα των δέκα παιδιών σίγουρα θα υπάρχουν και αυτοί που θα

επιχειρήσουν να αυτοσχεδιάσουν κροτίδες, χωρίς να τους ενδιαφέρει ο μεγάλος κίνδυνος που υπάρχει. Κάθε χρόνο υπάρχουν τόσα και τόσα περιστατικά με κομμένα δάκτυλα και σε μερικές περιπτώσεις αυτοί που θα χτυπήσουν δεν είναι οι δημιουργοί των κροτίδων. Από εκεί και πέρα, η εποχή του Πάσχα με τα σχολεία κλειστά και όλα τα συναφή, δίνουν την ευκαιρία στα παιδιά να έχουν περισσότερο ελεύθερο χρόνο. Όλα τα παιδιά δεν θα λησμονήσουν να βρεθούν με φίλους-συμμαθητές και είτε θα δημιουργήσουν δική τους «ομάδα», είτε θα θελήσουν για το Πάσχα να ενταχθούν σε μια. Το πρόβλημα σε αυτή την περίπτωση είναι ότι ένας μικρός, αδύνατος ως χαρακτήρας, θα θελήσει να δείξει σε αυτή την ομάδα ότι είναι «άξιο» μέλος. Με αυτό τον τρόπο δεν είναι καθόλου δύσκολο να βγάλει προς τα έξω ένα χαρακτήρα που δεν του αρμόζει αλλά που τον εξυπηρετεί. Έτσι θα μπουν στην ζωή του κακές συνήθειες όπως το κάπνισμα αλλά και η αλλαγή νοοτροπίας που θα του βγουν σε κακό αργότερα.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ.

Έντονη είναι η κινητοποίηση των αρχών, για να προλάβουν τα δυσάρεστα, κατά την τήρηση του εθίμου του Πάσχα. Η αστυνομία σε συνεργασία με τις τοπικές Αρχές, θέλοντας να ανοίξει γέφυρες επικοινωνίας με τις ομάδες των νεαρών, υποδεικνύει σε πολλές περιπτώσεις, να μετακινηθούν οι λαμπρατζιές πιο μακριά από τις εκκλησίες και τα γειτονικά σπίτια ή από χώρους που δημιουργούν κινδύνους. Σημειώνεται ακόμη, ότι στο παρελθόν η αστυνομία προέβη σε καταγγελία προς γονείς των οποίων τα ανήλικα παιδιά τους, βρίσκονταν μέχρι τα ξημερώματα σε υπαίθριο χώρο, για την εκτέλεση ‘χρεών φρουρού’ των ξύλων για το άναμμα της λαμπρατζιάς. Αξίζει να σημειωθεί όμως ότι πολλοί πολίτες θεωρούν ότι η αστυνομία δεν κάνει όσα θα έπρεπε. Σύμφωνα με παράπονα πολιτών που έγιναν στο AlithiaOnline, κάθε βράδυ η οχλαγωγία είναι έντονη, ενώ οι κροτίδες πέφτουν βροχή ακόμη και μετά τα μεσάνυχτα. Η Αστυνομία αναφέρει ότι δεν μπορεί σε κάθε γειτονιά να υπάρχει και ένα περιπολικό. Πονοκέφαλος για την αστυνομία αποτελεί το γεγονός ότι οι νεαροί μετακινήθηκαν από τους χώρους της εκκλησίας και πλέον υπάρχει σχεδόν και μια λαμπρατζιά σε κάθε γειτονιά. Έτσι ο ρόλος της αστυνομίας γίνεται ακόμη πιο δύσκολος

ΤΟ ΚΑΝΟΝΙΚΟ ΕΘΙΜΟ.

Η προετοιμασία του Πασχαλινού εθίμου της “λαμπρατζιάς”, δηλαδή της μεγάλης φωτιάς της Λαμπρής, αρχίζει μέρες πριν με το μάζεμα των ξύλων για το άναμμα της το βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου. Σύμφωνα με την Κυπριακή λαϊκή παράδοση, το βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου στις αυλές των εκκλησιών τα παιδιά αμιλλώνται ποιο να φέρει τα περισσότερα φρύγανα και ξύλα για τη “λαμπρατζιάν”, η οποία διαρκεί μέχρι τις πρωινές ώρες της Κυριακής του Πάσχα και στην πυρά της

καίγεται ομοίωμα του Ιούδα του Ισκαριώτη, ο οποίος πρόδωσε τον Χριστό.

Στη φωτιά της Λαμπρατζιάς συνηθίζεται να καίνε και το «Μάρτη», ένα βραχιολάκι φτιαγμένο από κόκκινη και άσπρη κλωστή το οποίο φοράνε τα παιδιά ώστε να μην «καούν» από τον ήλιο. Η λαμπρατζιά ανάβει από το βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου έως και τη Δευτέρα του Πάσχα. Οι νεαροί οργανώνονται σε ομάδες και προσπαθούν να μαζέψουν μεγάλες ποσότητες ξυλείας για να ανάψουν την πιο θεαματική φωτιά της Λαμπρής. Συχνά δημιουργούνται βιαιοπραγίες μεταξύ των νεαρών και άλλα ατυχήματα. Σε πολλές περιπτώσεις κινητοποιούνται η αστυνομία και η πυροσβεστική για κατάσβεση των “λαμπρατζιών”. Με αυτά τα λίγα και καταληκτικά σχόλια θα πρέπει να επισημάνουμε ότι, δυστυχώς, το έθιμο της “λαμπρατζιάς” έχει πάρει τα τελευταία χρόνια επικίνδυνες διαστάσεις, και καμία σχέση δεν έχει με το «έθιμο». Παράξενο θα είναι μάλιστα αν οποιοσδήποτε από αυτούς τους νεαρούς που συγκεντρώνονται εδώ και μέρες στα διάφορα χωράφια, ξέρουν την πραγματική ουσία της λαμπρατζιάς.

Η ΔΥΣΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΛΟΓΩΝ.

Δυσφορία προκαλεί εξάλλου στο Κίνημα των Οικολόγων Περιβαλλοντιστών ο ούτω καλούμενος «πόλεμος των λαμπρατζιών» που βρίσκεται σε εξέλιξη ενόψει του Πάσχα. Σε ανακοίνωσή του, το Κίνημα αποκαλύπτει ότι γίνεται δέκτης ανησυχητικών πληροφοριών για εκκοπή δέντρων και κλοπή ξυλείας.

«Ως Οικολόγοι υπενθυμίζουμε ότι σύμφωνα με το νόμο, οι λαμπρατζιές είναι παράνομες στους δήμους και στις αστικές περιοχές. Αυτό το είχαμε σημειώσει με τη ψήφιση του νόμου αλλά κανείς δεν μας άκουσε (2008). Μόνο στις αγροτικές περιοχές επιτρέπεται να εφαρμοστεί το έθιμο, πάντα με μέτρο, σύνεση και έλεγχο από τις αρχές και όχι ανεξέλεγκτα και καταστροφικά. Καλούμε τις τοπικές αρχές και την αστυνομία να επαγρυπνούν και να πυκνώσουν τις περιπολίες τους, ιδιαίτερα στις ευαίσθητες περιοχές. Καλούμε τους πολίτες να καταγγέλλουν στις τοπικές αρχές, στην αστυνομία και στο Κίνημα Οικολόγων Περιβαλλοντιστών όλες τις περιπτώσεις που εντοπίζουν παράνομες εκκοπές δέντρων».

Πηγή: cytoday.eu